

מ"י 12295/02/17 - יחידת תביעות להב 433 נגד גלעד אדלר

בית משפט השלום בחיפה

מ"י 12295-02-17 יחידת תביעות להב 433 נ' אדלר
תיק חיצוני: 149764/2016

בפני	כבוד השופט זיו אריאלי
מבקשת	יחידת תביעות להב 433
נגד	
משיב	גלעד אדלר

החלטה

בפני בקשה נוספת להארכת תנאי השחרור, וזאת בהמשך להחלטותי מיום 6.4.17 ומיום 14.5.17.

רקע וטענות הצדדים:

1. הרקע לבקשה מפורט בהחלטותי מיום 6.4.17 ומיום 21.5.17, ואיני רואה לנכון לחזור ולפרטו באריכות. בקצירת האומר יצוין כי המשיב שימש כעוזרו של ראש העיר צפת, מר אילן שוחט. נגד המשיב ואחרים - ביניהם מר שוחט, התנהלה מזה מספר חודשים חקירה. במסגרת החקירה יוחסו למשיב עבירות של לקיחת שוחד, מרמה והפרת אמונים, גניבה בידי עובד ציבור וכן עבירות לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה.
2. המשיב משוחרר בתנאים מגבילים החל מיום 12.2.17. בהחלטתי מיום 6.4.17 נעתרתי חלקית לבקשת המבקשת להאריך את תוקף תנאי השחרור, וכן להוסיף תנאי האוסר על המשיב להמשיך ולעסוק בתפקידו כעוזר ראש העיר. סברתי כי יש מקום להיעתר לבקשה, אם כי יש לקצוב את משך המגבלה על העיסוק ל- 30 יום ולא מעבר לכך.
3. המבקשת הגישה בקשה נוספת (שניה) להארכת תנאי השחרור, ובהחלטתי מיום 14.5.17 קיבלתי את הבקשה באופן חלקי בלבד. סברתי כי בשים לב לזמן שחלף, לשלב בו מצויה החקירה, לעובדה כי מר שוחט חזר לעבודתו בהסכמת המבקשת (תוך מגבלות מסוימות) ובשים לב לכך שהחשש הדומיננטי הוא החשש לשיבוש הליכי חקירה - הרי שניתן להסתפק במגבלות מצומצמות יותר מאלו שהתבקשו על ידי המבקשת. משכך הוריתי על ביטול תנאי ההרחקה של המשיב מבניין העירייה וכן ביטולו של התנאי בדבר איסור יצירת קשר עם ראש העיר. עוד הוריתי על צמצום התנאי בדבר המשך עיסוק בתפקיד עוזר ראש העיר. התרתי למשיב לחזור לעבוד בעירייה, אם כי אסרתי עליו לעסוק בתחומים ובנושאים שונים.

4. המבקשת השיגה על החלטה זו בפני בית המשפט המחוזי (עמ"י 33154-05-17). ביום 21.5.17 קיבל בית המשפט המחוזי (כב' השופט י' ליפשיץ) את הערר, וקבע כי התנאים שנקבעו בהחלטתי מיום 6.4.17 ימשיכו לחול עד יום 21.6.17.

5. נקבע, כי החקירה מקימה יסוד סביר לחשדות נגד המשיב, וכי על פניו מדובר במי שניצל את תפקידו כדי להתערב שלא כדין בעבודת עובדי העיריה לטובת קידום אינטרסים של מקורביו ולשם השגת טובות הנאה אישית. המשיב אף היה מעורב לכאורה בהדחת פקח במחלקת ההנדסה של העיריה שפגע באינטרסים של קבלן המקורב למשיב.

6. עוד נקבע בהחלטת כב' בית המשפט המחוזי, כי העילות המצדיקות את המשך התנאים המגבילים - חשש כי חזרתו של המשיב למקום עבודתו יקל עליו לחזור ולבצע עבירות נוספות, וכן חשש להשפעה על עדים ושיבוש מהלכי משפט - בעינם עומדים. החשש לשיבוש הינו החשש הדומיננטי, ומדובר בחשש משמעותי בשים לב למעמדו של המשיב בעירייה. אופי תפקידו של המשיב, אשר כל מהותו הוא יצירת קשר רצוף עם גורמים רבים בעירייה ומחוצה לה, אינו מאפשר מבחינה מעשית לפקח כי המשיב אכן ימלא אחר המגבלות שנקבעו בהחלטתי מיום 21.5.17. מידת האמון שניתן לתת במשיב, כך נקבע, הינה מצומצמת וקיימת בעייתיות בהחזרתו של המשיב לעבוד בצמידות לחלק מהעדים שנחקרו ומסרו עדויות נגד המשיב.

7. נקבע בנוסף כי החקירה מתנהלת בקצב מזורז, וכי יש להניח שהחלטה שתקבל בתיק בעתיד הקרוב. לפיכך פרק הזמן המתבקש הינו מידתי. עוד ציין כב' בית המשפט המחוזי, כי אין מקום לערוך גזירה שווה בין המשיב לבין ראש העיר, אשר המבקשת הגיעה עמו להסכמה לפיה יותר לו לחזור ולכהן בתפקידו (במגבלות מסוימות). הגזירה אינה שווה, שכן מר שוחט הינו **נבחר ציבור** (במובחן מהמשיב, שהינו עובד עיריה). עוד נקבע כי המצע הראייתי הלכאורי בין השניים שונה, וכי המשיב היה מעורב באופן אישי בהדחת פקח בניה.

8. הבקשה הנוכחית (שלישית במספר) הינה להארכת תוקף תנאי השחרור **בחמישים ימים** נוספים. נטען, כי תיק החקירה הועבר לפרקליטות מחוז צפון, והחקירה למעשה הסתיימה. נטען בנוסף כי החשש לשיבוש החקירה - בעינו עומד, ואף התחזק החשד כי המשיב עשה שימוש לרעה באמון ובסמכויות שניתנו לו. עוד נטען כי המשיב, על אף שמורחק מהעירייה, ממשיך ומקבל שכר חלקי, ועל כן הפגיעה בזכויותיו קטנה. בדיון בפני הבהירה ב"כ המבקשת כי הארכת התנאים המבוקשת ב- 50 ימים נוספים מגלמת את פרק הזמן המוערך על ידי הפרקליטות כנחוץ להשלמת לימוד תיק החקירה והוצאת מכתבי שימוע והמצאת עיקרי חומר החקירה להגנה. אשר להצעת ב"כ המשיב כי המשיב יוכל לחזור לעבוד בעירייה, אולם בבניין מרוחק ובתפקיד אחר, נטען כי אין לקבל הצעה זו. המדובר בהחזרת המשיב לתפקיד ניהולי בעירייה, במסגרתו הוא צפוי לעמוד בקשר עם עובדים בכירים, מנהלי אגפים. תחת להיות כפוף לראש העיר, יהיה המשיב כפוף למנכ"ל העיריה. אין המדובר בפיחות גדול במעמדו, ואף מבחינת ה"נראות הציבורית" אין המדובר במהלך ראוי.

9. ב"כ המשיב הציגה במהלך הדיון מכתב שהתקבל מאת מנכ"ל עיריית צפת, שעניינו אפשרות העסקת המשיב בעבודה בעיריית צפת במסגרת מוקד חירום (106) המוקם בתקופה הקרובה.

10. נטען ע"י ב"כ המשיב, כי החקירה הסתיימה. עובדה זו מקטינה משמעותית את החשש לשיבוש הליכי חקירה. כל העדויות נגבו, ולכן גם החשש לשיבוש הליכי משפט - קטן. אשר לפרק הזמן הצפוי טרם הגשת כתב אישום, העריכה ב"כ המשיב כי מדובר בתקופה של ארבעה עד שישה חודשים, וזאת לאחר שהמשיב כבר מורחק מהעירייה מאז מעצרו בתחילת חודש פברואר. נטען כי מדובר בפרק זמן שאינו סביר, בו אדם מורחק ממקום עיסוקו.

11. אשר למקום העבודה המוצע - נטען כי הקושי המרכזי העולה מהחלטת בית המשפט המחוזי נעוץ בכך שתפקידו של המשיב אינו מוגדר ואינו מוגבל מבחינת תכנים ומקום עבודה. על חשש זה עונה מקום העבודה המוצע. מדובר במשרדים שאינם נמצאים פיזית בבניין העירייה, אלא בבניין אחר. מדובר במבנה קיים אשר בימים אלה מכשירים בו קומה אחת לשמש כמוקד לפניות הציבור. התפקיד המיועד עניינו בתפעול מוקד החירום, עבודה שוטפת מול גורמים במשרד הפנים ובמשרד הביטחון, בניית תכניות הפעלה וכיוצ"ב. העיסוק המיועד אינו מול ראש העיר וגם לא מול מחלקת ההנדסה, אלא מול גורמים בעירייה אשר לא נחקרו בפרשה.

נתונים אלו מקטינים, כך נטען, את החשש לשיבוש ולהשפעה על עדים. מדובר בעבודה המהווה פחות במעמדו של המשיב, אולם מבחינתו מדובר בכורח, שכן מצבו הכלכלי קשה. ב"כ המשיב טענה (והדבר לא נסתר בטיעוני המבקשת), כי אמנם עד כה קיבל המשיב שכר חלקי, שכן פדה ימי חופשה שצבר. ואולם, כפי שאף עולה ממכתבו של מנכ"ל העירייה - החל מחודש מאי האחרון המשיב אינו מקבל כל שכר. ב"כ המשיב אף עמדה על הקושי אליו נקלע המשיב בשל התנאים המגבילים שהוטלו עליו - נאסר עליו ליצור קשר עם כל חבריו מקורביו (אשר כולם נחקרו בפרשה). המשיב נמצא בטיפול בשל כך.

דיון והכרעה:

12. בהחלטתי מיום 6.4.17 מניתי את שמונה המשקולות הניצבות על כף המאזניים בעת קבלת החלטה בבקשת המבקשת. אף בהחלטת כב' בית המשפט המחוזי לא נוספו שיקולים למערך השיקולים [אם כי המשקל הסגולי שניתן לכל אחד מהם היה שונה, ומשכך, סבורני, גם התוצאה הסופית אליה הגיע בית המשפט המחוזי הייתה שונה]. אלה הם, להבנתי, השיקולים הרלבנטיים:

א. המדובר בחשוד, אשר חזקת החפות עומדת לזכותו. לא זו בלבד, אלא שהמשיב אף אינו נאשם. החשדות נגד החשוד אמנם נראים כבדים ומבוססים. יחד עם זאת, יש לזכור כי לשלב המקדמי הזה של הליך הבירור המשפטי ישנה מגבלה משמעותית: לטענות המבקשת (בהיבט הראייתי) אין משקל נגדי. לבאת כוחו של המשיב לא ניתנה עדיין ההזדמנות להתייחס לחומר הראיות שנאסף. עובדה זו מצדיקה לדעתי זהירות מיוחדת, ביחוד מקום בו נדרשת הגבלה על זכויותיו

של המשיב למשך זמן ממושך.

ב. ההגבלה המבוקשת - חריגה. מעטים הם המקרים בהם פונה המדינה בבקשה להגביל את חופש העיסוק של נאשם, אשר הוגש בעניינו כתב אישום. פניה מסוג זה חריגה שבעתיים מקום בו מדובר בהגבלת עיסוק של חשוד, אשר טרם הוגש כלל כתב האישום.

הדבר מלמד, להערכת, על הזהירות הראויה בה עושה המבקשת שימוש בבקשות הפוגעות בחופש העיסוק. הדבר אף מלמד על מקומה של הזכות לחירות מהגבלה על בחירת עיסוק במרקם הזכויות ועל מעמדה - הן בשיטת המשפט והן בקרב הציבור. חופש העיסוק, כזכות יסוד - איננה מנטרה או מטבע לשון. המדובר בזכות יסודית, אשר ממנה נגזרות זכויות רבות אחרות. טול מאדם את חופש העיסוק - ונטלת ממנו את זכותו לבטא את עצמו ואת אישיותו את הזכות למצות את כישוריו; את זכותו להתפרנס בכבוד: "**אם אין לנו מחיה נקיה, מחיה בת עבודה טהורה, עבודה שאפשר לה להיעשות בטהרה ובחירות שבטהרה - אז מאומה אין לנו, ומאומה לא נוכל להשיג**" (מיכה יוסף בדיצ'בסקי).

ג. המשיב איננו עובד ציבור, אלא עובד העירייה. במספר לא מבוטל של החלטות עמד בית המשפט העליון על הקושי הטמון בהגבלת עיסוקו של נבחר ציבור. על הזהירות המתחייבת בשל ההתנגשות בין האינטרס הציבורי בקידום החקירה הפלילית לבין "רצון הבוחר". כאמור, בעניינו המתח בין עקרונות המשפט הפלילי וצרכי ההליך הפלילי לבין עקרונות המשפט הציבורי - לא מתעורר במלוא עוצמתו.

ד. שיקול נוסף עניינו בעוצמת החשדות המתבררים, ומאופיים. כפי שקבעתי בהחלטות קודמות, הראיות אשר נאספו עד כה, מלמדות לכאורה על מערכת יחסים מושחתת וממושכת. כב' בית המשפט המחוזי הגדיר את המשיב כמי ש"ידו בכל ויד כל בו" בבנין העירייה. סבורני - לאחר קריאת עדויות רבות של עובדי עירייה ונושאי תפקידים בה - כי תיאור זה הולם את עומק מעורבותו של המשיב, את מידת השפעתו על מהלכים ותהליכים בעירייה. דוגמה מובהקת (וחמורה) של היקף ועומק מעורבותו הלכאורית של המשיב, נלמדת ממעורבותו של המשיב בהדחת פקח במחלקת ההנדסה של העירייה מתפקידו, בשל חשש כי זה האחרון פוגע ומסכן אינטרסים של קבלן שהיה מקורב למשיב. בנוסף, עולה מתיק החקירה השפעתו של החשוד והדומיננטיות שלו בתחומים שונים בעבודת העירייה.

ה. עוצמת העילות בבסיס הבקשה: העילה שעניינה חשש מביצוע עבירות דומות - קיימת ברמה מתונה. סבורני כי בשלב זה, כשהחקירה הסתיימה וממצאיה נבחנים על ידי הפרקליטות, ולאחר שאור הזרקורים הופנה אל המשיב - הרי שלא ניתן לקבוע נחרצות כי כל עבודה וכל עיסוק של המשיב בעיריית צפת יעלה חשש לביצוע עבירות דומות לאלו אשר בגין נעצר ונחקר.

לענין החשש לשיבוש הליכי חקירה - הרי שהחקירה הסתיימה. ייתכנו אמנם השלמות אי-פה אי-שם, לאחר שפרקליטות תלמד את התיק לעומקו. אולם ככלל נראה כי החשש לשיבוש החקירה הוסר כמעט במלואו. לעומת זאת, החשש לשיבוש הליכי משפט - הינו ממשי. לא ניתן להתעלם מכך שהמשיב היווה עד מעצרו דמות דומיננטית בעיריית צפת, אשר עמד במשך תקופה לא קצרה בצמתים של קבלת החלטות. קשריו עם גורמים שונים, בעירייה ומחוצה לה - מבוססים. המשיב אמנם לא נחשד בגין ביצוע

עבירה של שיבוש מהלכי חקירה/משפט, אולם החשש שהביעה המבקשת בהקשר זה - אינו חשש בעלמא [ולעניין זה ראה, כדוגמא בלבד, החומר אשר הוגש לעיוני בהודעת המבקשת מיום 9.5.17].

ו. החקירה כאמור הסתיימה. ניתן לומר, כי המבקשת השלימה את החקירה באופן מזורז, הקדישה תעצומות ומשאבים לשם מיצוי החקירה בפרק זמן קצר. החקירה מלווה מזה זמן על ידי פרקליטות מחוז הצפון, אשר בתורה הספיקה כבר לעיין בחלק משמעותי מתיק החקירה.

ועדיין, פרק הזמן בו מוגבל (וצפוי להיות מוגבל בעתיד) המשיב מלחזור למקום עבודתו - הינו משמעותי. המשיב נעצר ביום 6.2.17. מאז חלפו כמעט חמישה חודשים. לפרקליטות נחוצים עוד כ- 50 ימים נוספים לשם לימוד התיק והיערכות לקראת הליכי שימוע. אף אלו, כידוע, צפויים להתמשך. המדובר בפרשה מסועפת, הכוללת מספר מעורבים חשודים. היקף החומר - משמעותי. הערכה סבירה היא, כי ככל שיוגשו כתבי אישום לאחר הליכי שימוע, הרי שהדבר ייעשה לא לפני חודש אוקטובר 2017. במלים אחרות - ניתן לומר בוודאות, כי חמישים הימים המבוקשים על ידי המבקשת אינם מגלמים אף לא מחצית מהתקופה הצפויה שבה אמורים להמשיך התנאים המגבילים ולעמוד בתוקף.

ז. סוג המגבלה המבוקשת - מדובר במגבלה על עיסוק **במקום** עבודה, ולא מגבלה על **סוג** עיסוק.

ח. עקרון המידתיות - עקרון זה מנחה את בית המשפט יש לבחור באמצעי אשר פגיעתו בזכויות היסוד הינה הפחותה ביותר להשגת התכלית. דומה כי הדברים נכונים אף יותר לנוכח סוג הזכות הנפגעת (זכות חוקתית לחופש עיסוק), היקפה - והשלכתה על מצבו הכלכלי של המשיב.

13. על רקע האמור יש לבחון את הצעת המשיב כי יותר לו לחזור לעבודה בעירייה, בתפקיד אחר, ובמיקום אחר.

הוגש לעיוני מכתבו מיום 18.6.17 של מר רוני בן אבו, מנכ"ל העירייה. הלה הציע כי המשיב ישולב בפרויקט בנייתו של מוקד חירום ומוקד 106 המוקם בימים אלו. המדובר במוקד אשר מקום מושבו אינו בבניין העירייה. מהות התפקיד, כפי שהוגדרה על ידי מנכ"ל העירייה, הינה "תיאום מלא בין הדרג הביצועי בשטח לבין משרד הפנים ומשרד הביטחון, כמו כן בניית מודל ההפעלה וכתובת תכנית עבודה לשגרה ולחירום... במסגרת תפקידו, גילי יצטרך לתאם לבקר ולפקח על הטיפול בפניות בין מנהל המוקד לבין מנהל התברואה והרובעים, ולוודא ביצוע וטיפול הקריאות בשטח. לאחר מכן גילי יוודא כי אכן קריאות אלו ייסגרו מול תושבים בשיחות חוזרות". עוד ציין מנכ"ל העירייה כי התפקיד אינו דורש מעורבות של ראש העיר. המשרה כפופה למנכ"ל העירייה. אין קשר גם למחלקת ההנדסה.

14. לאחר שבחנתי את הצעתו של מנכ"ל העירייה, לאור השיקולים אותם הבאתי לעיל, ובשים לב לנימוקי החלטת כב' בית המשפט המחוזי מיום 21.5.17 - אני סבור כי יש מקום לקבל את ההצעה ולהתיר למשיב לחזור לעבודה בעיריית צפת, במגבלות.

אינני משוכנע כי עם חזרתו של המשיב לתפקיד שכזה [אשר, יש להודות, כולל פיחות של ממש בסמכויותיו ו"מעמדו" של המשיב בעיריית צפת, בהשוואה לתפקידו הקודם כעוזר ראש העיר] יגבר החשש כי המשיב ינצל חזרה זו לביצוע עבירות נוספות. אף החשש לשיבוש הליכי משפט קטן באופן משמעותי. המשיב יבצע את עבודתו מחוץ לבניין העירייה. הוא לא כפוף לראש העיר ולא נדרש לבוא במגע עמו. אף אין קשר בין המשיב לבין אנשי מחלקת ההנדסה. סמכויותיו "קוצצו". הגדרת תפקידו השתנתה מן הקצה אל הקצה. ניתן לפיכך גם לפקח ולבחון את התנהלות המשיב ואת עמידתו בתנאי השחרור.

15. אל מול האמור, המשך הפגיעה במשיב נדמית בעיני כבלתי מידתית. לעת הזו, ומזה כחודשיים, המשיב אינו מקבל כל שכר מהעירייה. אמנם, המגבלה הנוכחית אינה על סוג העיסוק, ותיאורטית יכול המשיב למצוא לעצמו מקום עבודה אחר. אלא שבצדק ציינה ב"כ המשיב, כי מצבו של המשיב בעניין זה - מורכב. הוא לא הושעה על ידי העירייה. לפיכך הוא גם לא יכול לקבל קצבאות ביטוח לאומי. למעשה, מצוי המשיב "בין המיצרים", ונראה כי התדרדרות במצבו הכלכלי של המשיב הינה אך עניין של זמן. לא לכך נועד סעיף 48(א)(10) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה מעצרים).

16. סוף דבר, אני נעתר לבקשת המבקשת באופן חלקי בלבד:

א. האיסור ליצור קשר עם מי מהמעורבים בפרשה יצומצם. אני אוסר על המשיב ליצור קשר, במישרין או בעקיפין, עם ראש העיר צפת, מר אילן שוחט, וזאת למשך 50 ימים מהיום.

ב. אני מאריך את המועד של האיסור בדבר כניסה לבניין העיר צפת, וזאת למשך 50 ימים מהיום.

ג. אני מתיר למשיב לחזור ולעבוד בעיריית צפת, החל מיום 7.7.17, בתפקיד אשר הוצע על ידי מנכ"ל עיריית צפת, מר רוני בן אבו, במכתבו מיום 18.6.17. יודגש ויובהר כי ייאסר על המשיב לקיים פגישות בבניין העירייה, ובאופן מיוחד ייאסר עליו ליצור קשר כלשהו עם מי עובדי מחלקת ההנדסה בעירייה.

ד. יתר תנאי השחרור שנקבעו בהחלטתי מיום 6.4.17 - יעמדו על כנם.

המזכירות תעביר את העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ג' תמוז תשע"ז, 27 יוני 2017, בהעדר הצדדים.